

222

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 3 sierpnia 1964 r.

w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych w resorcie rolnictwa.

Na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych w resorcie rolnictwa stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 12 kwietnia 1962 r. w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty (Dz. U. Nr 30, poz. 141), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem Ministra Oświaty”, ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Uprawnienia Ministra Oświaty określone w § 4 ust. 1, § 14 ust. 1 pkt 1, § 26 ust. 2, § 27, § 28 ust. 7 i § 32 ust. 3 rozporządzenia Ministra Oświaty wykonuje Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 3. Kwalifikacje naukowo-pedagogiczne do nauczania w ośrodkach szkolenia rolniczego posiadają osoby, które mają te kwalifikacje do nauczania w szkołach rolniczych odpowiedniego stopnia.

§ 4. Kwalifikacje naukowo-pedagogiczne do nauczania botaniki, zoologii i chemii w szkołach rolniczych posiadają — poza osobami określonymi w rozporządzeniu Ministra Oświaty — również osoby, które odbyły w wyższych szkołach rolniczych studia o charakterze biologicznym lub technologicznym zakończone dyplomem magistra lub inżyniera oraz ukończyły kurs pedagogiczny.

§ 5. Kwalifikacje naukowo-pedagogiczne do nauczania rachunkowości rolnej w szkołach rolniczych posiadają osoby, które odbyły studia wyższe ekonomiczne zakończone dy-

plomem magistra lub studia zawodowe ekonomiczne oraz ukończyły kurs pedagogiczny.

§ 6. Nauczyciele i wychowawcy, którzy uzyskali w trybie rozporządzenia Ministra Oświaty lub w trybie rozporządzeń wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) przez innych ministrów niż Ministra Oświaty kwalifikacje do nauczania lub prowadzenia zajęć wychowawczych w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty lub innym ministrom, posiadają również te kwalifikacje do nauczania w szkołach rolniczych prowadzonych w resorcie rolnictwa.

§ 7. Komisję egzaminacyjną dla przeprowadzenia egzaminu kwalifikacyjnego przewidzianego w § 28 rozporządzenia Ministra Oświaty dla nauczycieli szkół rolniczych powołuje Minister Rolnictwa na wniosek właściwego do spraw rolnych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 8. Kwalifikacje ideowo-moralne kandydatów na nauczycieli lub wychowawców, określone w § 30 rozporządzenia Ministra Oświaty, sprawdza właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 9. Użyte w § 34 rozporządzenia Ministra Oświaty określenie „w dniu wejścia w życie rozporządzenia” oznacza w zakresie niniejszego rozporządzenia dzień jego wejścia w życie.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

223

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 września 1964 r.

w sprawie badań lekarskich mających na celu wykrywanie chorób wenerycznych.

Na podstawie art. 12 ust. 3 i art. 21 dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. z 1949 r. Nr 51, poz. 394) zarządza się, co następuje:

§ 1. Badaniom lekarskim mającym na celu wykrywanie chorób wenerycznych podlegają:

- 1) kobiety ciężarne,
- 2) osoby, co do których właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym

powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej powziął uzasadnione podejrzenie, że są chore wenerycznie, a w szczególności, że zakaziły osobę leczoną w poradni skórno-wenerologicznej lub zostały przez taką osobę zakażone,

- 3) osoby zatrzymane w areszcie lub w schronisku dla nieletnich, tymczasowo aresztowane lub umieszczone w zakładzie poprawczym, co do których organ Milicji Obywatelskiej powziął wiadomości, że trudnią się nierzą-

dem albo co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że są chore wenerycznie.

4) osoby przebywające w izbie wytrzeźwień, co do których lekarz bądź felczer zatrudniony w tej izbie powziął w wyniku oględzin uzasadnione podejrzenie, że są chore wenerycznie, albo które w ciągu ostatnich 2 miesięcy przebywały już w izbie wytrzeźwień.

§ 2. Badania lekarskie mające na celu wykrywanie chorób wenerycznych przeprowadzają, z zastrzeżeniem przepisu § 5, poradnie skórno-wenerologiczne zakładów opieki zdrowotnej otwartej właściwych ze względu na miejsce pobytu osób podlegających badaniom.

§ 3. Kobiety ciężarne są obowiązane zgłaszać się na badanie bez wezwania przed upływem piątego miesiąca ciąży i przed upływem ósmego miesiąca ciąży.

§ 4. Osoby określone w § 1 pkt 2 są obowiązane zgłaszać się na badania na wezwanie właściwego do spraw zdrowia organu prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

§ 5. 1. Badania osób określonych w § 1 pkt 3 przeprowadza, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia pozbawienia ich wolności, zakład służby zdrowia wykonujący opiekę zdrowotną nad osobami osadzonymi w areszcie, więzieniu, schronisku dla nieletnich bądź zakładzie poprawczym albo poradnia skórno-wenerologiczna (§ 2) po doprowadzeniu osoby podlegającej badaniu przez personel zakładu, w którym jest ona osadzona.

2. Jeżeli zakład służby zdrowia wykonujący opiekę zdrowotną nad osobami określonymi w ust. 1 nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych niezbędnych dla wykrywania chorób wenerycznych, badania te wykonują poradnie skórno-wenerologiczne (§ 2) na wniosek tego zakładu.

3. Jeżeli osoba określona w § 1 pkt 3 zostaje zwolniona z zakładu, w którym była osadzona, przed upływem terminu przewidzianego w ust. 1 i nie została poddana badaniu, a nie zachodzi uzasadniona obawa, że będzie się od badania uchylać, wówczas poucza się ją o obowiązku niezwłocznego zgłoszenia się na badanie do poradni skórno-wenerologicznej (§ 2), o czym zawiadamia się równocześnie organ do spraw zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby.

§ 6. 1. Osoby określone w § 1 pkt 4 są obowiązane zgłosić się na badania bez wezwania, przed upływem 48 godzin od chwili zwolnienia z izby wytrzeźwień, z tym że osoby, co do których zachodzi uzasadniona obawa, że będą uchylać się od badania, podlegają doprowadzeniu do poradni skórno-wenerologicznej (§ 2) przez organ Milicji Obywatelskiej.

2. Izby wytrzeźwień są obowiązane:

- 1) pouczać osoby zwalniane o obowiązku określonym w ust. 1 oraz
- 2) przekazywać imiona, nazwiska i adresy osób określonych w § 1 pkt 4 obowiązanych do zgłoszenia się na badania organom do spraw zdrowia prezydium powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województwa) rad narodowych właściwych ze względu na miejsce zamieszkania tych osób.

§ 7. 1. W razie szerzenia się chorób wenerycznych w określonym środowisku właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej może nakazać osobom należącym do tego środowiska poddanie się badaniom.

2. O obowiązku poddania się badaniom podaje się do wiadomości osobom zainteresowanym w drodze obwieszczeń publicznych albo za pośrednictwem kierowników właściwych zakładów pracy bądź szkół.

§ 8. 1. Osobom, które dopełniły obowiązku poddania się badaniom, poradnia skórno-wenerologiczna (§ 2) wydaje stosowne zaświadczenia.

2. Lekarz poradni skórno-wenerologicznej może zwolnić od badania osobę, która przedstawi świadectwo lekarskie stwierdzające, że była badana nie wcześniej niż dwa tygodnie przed wyznaczonym terminem badań albo że jest leczona w związku z chorobą weneryczną.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 lipca 1950 r. w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania badań na choroby weneryczne (Dz. U. Nr 31, poz. 290).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. *B. Bednarski*

224

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 sierpnia 1964 r.

w sprawie ratyfikacji przez Luksemburg Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), sporządzonej wraz z Protokołem podpisania w Genewie dnia 19 maja 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 42 ustęp 5 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), sporządzonej wraz z Protokołem podpisania w Genewie dnia 19 maja 1956 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 49, poz. 238), został złożony przez Rząd

Luksemburga dnia 20 kwietnia 1964 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji wraz z Protokołem.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*